

Luxembourg, 30. juni 2021

PRESSEMELDING 08/2021

Dom i sak E-13/20 *O mot den norske stat*

YTELSER VED ARBEIDSLØSHET OG KRAV OM OPPHOLD I DEN KOMPETENTE EØS-STAT (NORGE)

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Trygderetten om tolkingen av europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger («forordningen»). Saken for Trygderetten gjelder krav om tilbakebetaling av dagpenger som ble utbetalt mens O oppholdt seg i Tyskland. Grunnlaget for kravet var at O ikke oppfylte vilkåret om at et medlem i trygdeordningen må være fysisk til stede i Norge for å ha rett til dagpenger. O ble ilagt en sanksjon med den begrunnelse at han grovt uaktsomt hadde unnlatt å opplyse om oppholdene utenfor Norge.

Trygderetten spurte i spørsmål 1 om vilkåret om at den arbeidsløse må oppholde seg i Norge er forenlig med forordningen i tilfelle der vilkårene i forordningen artikkelene 64, 65 eller 65a ikke er oppfylt. EFTA-domstolen la til grunn at artikkel 63 i forordningen utgjør et unntak fra hovedregelen i artikkel 7 og tillater EØS-statene å stille bostedskrav, herunder krav om opphold, for å ha rett til ytelser ved arbeidsløshet i andre tilfelle enn de som er nevnt i artikkelene 64, 65 eller 65a. Videre la EFTA-domstolen til grunn at de nevnte artikler dermed regulerer uttømmende de tre tilfelle der den kompetente EØS-stat er pålagt å tillate mottakere av ytelser ved arbeidsløshet å bo eller oppholde seg på territoriet til en annen EØS-stat. EFTA-domstolen konkluderte derfor med at vilkåret om opphold i Norge for å ha rett til ytelser ved arbeidsløshet i tilfelle der vilkårene i forordningen artikkelene 64, 65 eller 65a ikke er oppfylt, er forenlig med forordningen, herunder artikkel 5 bokstav b.

Trygderetten spurte i spørsmålene 2 til 4 og 6 om EØS-avtalen artikkelene 31 eller 36 og/eller direktiv 2004/38/EF kommer til anvendelse på midlertidige opphold i en annen EØS-stat, slik som beskrevet i hovedsaken. EFTA-domstolen fant at i andre tilfelle enn som uttrykkelig nevnt i forordningen artikkelene 64, 65 og 65a, vil vilkåret om opphold i Norge ikke omfattes av EØS-avtalen artikkelene 31 og 36. Ut fra de samme betraktninger fant EFTA-domstolen at vilkåret ikke omfattes av direktiv 2004/38/EF.

Spørsmål 5 gjaldt om det er forenlig med EØS-retten å kreve tilbakebetaling og ilegge sanksjoner i form av et rentetillegg for unnlattelse av å oppfylle en plikt til å underrette den kompetente institusjon om et opphold i en annen EØS-stat under omstendigheter slik som hovedsaken gjelder. EFTA-domstolen fant at EØS-statene beholder myndighet til å fastsette i sin nasjonale lovgivning om ulovlig mottatte stønader og ytelser skal tilbakebetales. EØS-statene må imidlertid utøve denne myndighet i samsvar med EØS-retten og dens generelle prinsipper, herunder prinsippene om ekvivalens og effektivitet.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.